

Leona Houdková

Inscenační práce – autorská inscenace Ema

Posudek oponenta

Bakalářská práce Leony Houdkové je popisem inscenačního procesu se skupinou dvanácti žáků literárně dramatického oboru ZUŠ F.L.Gassmanna. Pro autorskou tvorbu s dětmi ve věkovém rozpětí jedenáct až čtrnáct let zvolila po společných úvahách a rozehrávkách v přípravných hodinách téma šikany ve školním kolektivu. Volba tématu i stanovené cíle inscenační práce vycházejí z dobré znalosti skupiny (viz kapitoly 2.3.Charakteristika skupiny, 2.4.Charakteristika členů skupiny) i věkových specifik (viz kapitola 2.5.Pohled vývojové psychologie, kapitola 5.Cíle při inscenační práci).

Z úvodních kapitol vyplývá, že se Leona poctivě věnovala vlastní přípravě a sběru materiálu o tématu před společnou prací se skupinou. Taktéž při prozkoumávání tématu, při tvorbě myšlenkových map a dalších aktivitách popisovaných v kapitole 3.3. se společně s dětmi dostávali k hlubšímu ponoru a nahlížení problematiky šikany. V samotné inscenaci ale sklouzli kvůli nezkušenosti, jak Leona sama v textu přiznává, k jisté plakátovosti. Naivní schematičnost je rizikem autorské tvorby, při níž tvůrce nepodrží kvalitní literární předloha či příběh, na kterém lze dále stavět jevištní tvar. Z popisu práce s reflexemi po premiéře a z následných posunů ve výstavbě celku inscenace je ale patrné, že autorka umí s připomínkami citlivě pracovat jak se skupinou, tak i ve své vlastní dramaturgické a režijní práci.

V popisu počáteční fáze procesu bych ocenila, že Leona zvolila bezpečný vstup do citlivého tématu šikany skrze fiktivní postavu Emy (viz popis postupného budování hlavní postavy Emy v kapitole 6.2.). Méně jasný je popis budování postav ostatních spolužáků a jejich vzájemných vztahů, právě odtud mohou pramenit možné problémy s motivacemi jejich jednání v konkrétních situacích, které ústí v onu plakátovost.

Podrobnějšího zpracování by si zasloužily části týkající se samotného zkoušení a tvarování inscenace (práce s jednotlivými situacemi a jejich výstavbou, návaznostmi, propojování jednotlivých motivů, výstavbou a gradací celku atd.). Obecně v popisu postrádám vědomou práci s teatrologickými pojmy (gradace, napětí, tah, mizanscéna ...).

Z hlediska celkové přehlednosti popisu inscenačního procesu bych zvažila změnu řazení a členění jednotlivých kapitol – např. kapitola 3. Zkoumání tématu šikany se skupinou již patří/by měla/by mohla patřit do kap.6 První fáze inscenační práce; členění/zařazení kapitol 6.10.Tvarování či 7.5.Premiéra. K této části práce se váží mé otázky: Z čeho/z jakých kritérií diplomantka vychází při dělení jednotlivých fází inscenačního procesu?, resp. Jak by sama popsala/charakterizovala jednotlivé fáze inscenačního procesu?

V reflexích jednotlivých částí procesu je patrná vnímavost autorky na naladění ve skupině i aktuální potřeby jednotlivců a je schopna na ně bezprostředně reagovat. Ocenila bych i autorkou funkčně popsané zvládnutí náročného období lockdownů a také udržení motivace společné dílo dotáhnout, dokončit společnou práci.

Další možné otázky k obhajobě:

Otázka udržení motivace po delší časové období/po přerušení soustavné práce (prázdniny, lockdown), příp. udržitelnosti inscenace při delším hraní/reprízování (děti z toho tzv. vyrostou“)

V kapitole 5., str.26 uvádí: „V základu je inscenace pro děti důležitá i z důvodu prezentace, jelikož mají možnost vystoupit před diváky... Je nutné zažívat i neúspěch, který ukazuje možnosti pro zlepšení, a tedy nabízí další cesty pro budoucí práci.“ Jaká pozitiva, ale i úskalí a rizika s sebou přináší veřejná prezentace (hraní na přehlídkách, festivalech apod.)?

Bakalářská práce Leony Houdkové úspěšně prošla systémem plagiátorské kontroly a vyhovuje obsahovým i formálním požadavkům.

Práci doporučuji k obhajobě s hodnocením B.

V Praze dne 31.8.2022

Ivana Sobková